

Γιάννης Ελαφρός

Δικομματικό κρεσέντο ΣΥΡΙΖΑ-ΝΔ με στόχο το χτύπημα των λαϊκών αναγκών

Αποκαλυπτική ήταν η προεκλογική εκστρατεία. Οι δύο πυλώνες του αστικού πολιτικού συστήματος, ο ΣΥΡΙΖΑ και η ΝΔ, κλιμάκωσαν σε βαθμό παροξυσμού τη δικομματική αντιπαράθεση, επιχειρώντας να σφίξουν στην αντιλαϊκή τους τανάλια την «αγωνία αυτού του τόπου για ζωή».

Μπήκαν στην άκρη τα πολιτικά στοιχεία (που να ψάχνεις τώρα για διαφορές) και μετέτρεψαν την προεκλογική περίοδο σε στοιχηματικό παιχνίδι, για το ποιος θα κάνει το «1-0». Ο στόχος είναι να μείνει ο λαός άβουλος στις κερκίδες και να παρακολουθεί ποιος από τους δύο διαχειριστές της ίδιας πολιτικής θα «σκοράρει».

Αλλά, τόσο ο Τσίπρας όσο και ο Μητσοτάκης βάζουν γκολ στο δικό μας τέρμα, στο τέρμα των εργαζομένων, των ανέργων, των φτωχών λαϊκών στρωμάτων. Κάθε ψήφος σε ΣΥΡΙΖΑ ή ΝΔ, αλλά και σε όλα τα κόμματα που στηρίζουν την κυρίαρχη, αστική μνημονιακή, πολιτική είναι όχι μόνο χαμένη, αλλά και αυτοκτονική, καθώς θα εκληφθεί ως έγκριση της αντιλαϊκής πορείας για τα επόμενα πολλά χρόνια. Κάθε ψήφος στην εγκληματική οργάνωση των νεοναζί της Χρυσής Αυγής είναι μαχαιριά στο ίδιο το σώμα του κόσμου της εργασίας και της φτωχολογιάς.

Όσο περισσότερο συμφωνούν στους βασικούς άξονες της κυρίαρχης πολιτικής οι δύο μονομάχοι από τα Lidl, ο Τσίπρας και ο Μητσοτάκης, τόσο ξελαρυγγιάζονται για το ποιος λικνίστηκε σε περισσότερα κόττερα της ολιγαρχίας και το ποιος είναι παιδί του λαού. Και οι δύο είναι απέναντι στον κόσμο της εργασίας, της μισής δουλειάς, της ανεργίας και της φτώχειας, σε όλους όσους δεν ξεγελιούνται με τις παροχές και τις υποσχέσεις της τελευταίας στιγμής και διεκδικούν «ολόκληρο το μερτικό τους από τη ζωή».

Γι' αυτό οι τόσο ευρωπαϊστές δεν μίλησαν καθόλου για την μεγάλη τους ιδέα, την

Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία έμεινε στα αζήτητα και στα ασυζήτητα των εκλογών που αφορούσαν υποτίθεται την προοπτική της. Είναι κι αυτό μια απόδειξη πως η ΕΕ είναι απόμακρη και εχθρική, καθόλου ελκυστική, για την πλειονότητα του κόσμου και πως ο στόχος της απειθαρχίας, της ρήξης και της αποδέσμευσης από την ευρω-φυλακή, που προβάλλει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει ιδιαίτερη αξία.

Πίσω από τα χαμόγελα των διαγκωνιζόμενων για τη θέση του πρωθυπουργού, του Τσίπρα και του Μητσοτάκη (αλλά και των καθεστωτικών υποψηφίων για περιφέρειες και δήμους), δύσκολα κρύβονται τα δόντια της αντιλαϊκής επίθεσης από την επόμενη μέρα. Περισσότερο ξεφεύγουν κουβέντες από τον Μητσοτάκη, έχει βλέπεις το άγχος να κερδίσει την εμπιστοσύνη του κεφαλαίου, που έχει βρει την υγεία του με τον Τσίπρα. Υπάρχει η αδέξια δεξιά της ΝΔ και η επιδέξια δεξιά πολιτική της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ.

Αναγκαία μια Αριστερά της ρήξης που θα συμβάλει έμπρακτα στην αντεπίθεση του κινήματος

Η επόμενη μέρα θα είναι μέρα μάχης για τα εργατικά λαϊκά στρώματα και την ανυπότακτη νεολαία. Και γι' αυτό είναι κρίσιμο να απαντήσει σήμερα με ποια αριστερά και ποιο εργατικό κίνημα μπορεί να αντισταθεί, να αντεπιτεθεί και να νικήσει. Ξεκαθαρίζουμε πως χρειάζεται σκληρή ψήφος, όχι «χαλαρή», γιατί σκληρές θα είναι οι μάχες που θα δώσουμε σε όλα τα πεδία. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ διεκδικεί «σκληρή ψήφο», ψήφο αγωνιστικής επιλογής και συστράτευσης.

Σήμερα και αύριο οι εργαζόμενοι έχουν ανάγκη μια Αριστερά των καθαρών απαντήσεων, που να κοιτάει στα μάτια τον αντίπαλο και τον λαό, χωρίς να τον προδίδει. Αριστερά που σημαδεύει ευθύβολα το κεφάλαιο, άρα αντικαπιταλιστική, την ΕΕ, παλεύοντας αποφασιστικά για ρήξη-αποδέσμευση (και όχι για γενικόλογη αντίθεση), την αντιλαϊκή κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, τη ΝΔ και κάθε επίδοξο διαχειριστή της ίδιας πολιτικής.

Αριστερά διεθνιστική, στις αντιπολεμικές επάλξεις κατά του ΝΑΤΟ και των επικίνδυνων τυχοδιωκτικών σχεδίων του ελληνικού κεφαλαίου, στον άδικο και από τις δύο πλευρές ανταγωνισμό του με το τουρκικό. Μαχητική στον αγώνα κατά του φασισμού, πρώτα και κύρια στις γειτονιές (όπως στον Κολωνό), στους χώρους δουλειάς, αλλά και του εθνικισμού-ρατσισμού, χωρίς να υποχωρεί στην πίεση «μακεδονομάχων» και «τουρκοφάγων».

Αριστερά της ρήξης, που δεν μένει απλά σε διακηρύξεις, πολύ περισσότερο σε εκλογική αποταμίευση αλλά προσπαθεί να ανοίξει σήμερα τον άλλο δρόμο της ανατροπής, να απαντά

σε κάθε φάση στο «τι να κάνουμε» και όχι να αναμένει για να βγάλει ασφαλή συμπεράσματα.

Ειδικά στη νέα φάση μεγάλης πολιτικής και κοινωνικής επίθεσης του συστήματος, με ειδικό στόχο την εμπέδωση της απογοήτευσης και του ΤΙΝΑ και τη γενική αποδιάρθρωση του κινήματος, απαιτείται μια Αριστερά που έμπρακτα συμβάλλει στην ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος.

Αριστερά της πράξης και όχι των λόγων, με έμφαση στη συγκρότηση μάχιμων αγωνιστικών κι ενωτικών συλλογικοτήτων από τη γειτονιά μέχρι τους τόπους δουλειάς.

Η πρωτοπόρα συμβολή της ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε αυτό το πεδίο (και στη «δουλειά πεδίου»), η συνεισφορά σε δεκάδες κινήσεις σε δήμους και περιφέρειες και σε ενωτικές πρωτοβουλίες, η μετωπική λογική για αντικαπιταλιστικό πόλο, σε συνδυασμό με την αναβάθμιση της κομμουνιστικής στρατηγικής απάντησης στον βάρβαρο ολοκληρωτικό καπιταλισμό της εποχής μας, αποτελεί μια πολύ διαφορετική και πολύ πιο χρήσιμη συμβολή από λογικές που αναμασούν την «ενίσχυση του κόμματος» ως φάρμακο δια πάσα νόσο ή βρίσκονται σε διαρκή προεκλογική εκστρατεία. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, παρά και με τα μεγάλα προβλήματα και αντιφάσεις, αποτελεί εκείνη τη δύναμη που μπορεί να συνεισφέρει –και θα συνεισφέρει!- την επόμενη μέρα στην ανατρεπτική και επαναστατική Αριστερά που έχουμε ανάγκη.

Η ψήφος στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι εκείνη για την οποία κανείς δεν θα μετανιώσει την επόμενη μέρα. **Χαμένη είναι η ψήφος** που δίνεται στη συνέχιση της μνημονιακής και αστικής πολιτικής.

Απεναντίας, **η ψήφος στα ψηφοδέλτια που στηρίζει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ μετράει διπλά και τριπλά:** σε περιφέρειες και δήμους δίνει τη δυνατότητα για εκλογή συμβούλων-εντολοδόχων του κινήματος και των αριστερών αντικαπιταλιστικών κινήσεων.

Στις ευρωεκλογές δυναμώνει το μήνυμα για μια **ανυπότακτη μέχρι τέλους Αριστερά που δεν θα προσκυνά ΕΕ και κεφάλαιο** και αυτό έχει μεγάλη σημασία για τη διαμόρφωση των πολιτικών συσχετισμών.

Σε όλες τις περιπτώσεις ποτίζει το βλαστάρι της άλλης Αριστεράς και της αντεπίθεσης του κινήματος.

Στο κάτω-κάτω, εμείς θέλουμε η καθημερινή στάση του εργαζόμενου και του νέου να λευτερώνει **μια ανυπότακτη φωνή, ένα τραγούδι ανατροπής, μια ανάταση με καθαρή συνείδηση και άποψη χωρίς μισόλογα και μικρο-υπολογισμούς.**

Και σήμερα και αύριο και πάντα, περήφανα, αισιόδοξα, με χαμόγελο και πείσμα,
ανταρσία και ΑΝΤΑΡΣΥΑ!

Πηγή: **ΠΡΙΝ**